

Geza Erniša

SVETOVNA LUTERANSKA ZVEZA – SKUPNOST CERKVA

Kaj pomeni biti evangeličansko-luteranski?

Izpostavimo za začetek samo nekaj osnovnih teoloških izhodišč:

– ljudje smo odrešeni po božji milosti,

– ljubiti soljudi in jim služiti,

– služiti svetu in ohranjati stvarstvo,

– biti evangeličansko-luteranski pomeni biti ekumenski in se kot del ekumenskega gibanja zavzemati za edinost kristjanov.

Takšna teološko in zgodovinsko pogojena luteranska identiteta je osnovna premisa vseh luteranskih Cerkva vključenih v Svetovno luteransko zvezo.

Kaj točno oz. konkretno Svetovna luteranska zveza (SLZ) je in kdo vse spada zraven?

Svetovna luteranska zveza je bila kot luteransko društvo ustanovljena leta 1947 v Švedskem mestu Lund, ko so se prvaki različnih luteranskih Cerkva po svetu zbrali z namenom in željo, da strukturirano, teološko strokovno argumentirano, spregovorijo o svojih pogledih na vero, se spravijo, in z namenom za premagovanje mnogoterih problemov sveta po drugi svetovni vojni, svoj pogled in svojo pomoč usmerijo tudi izven meja svojih lokalnih sredin. Želeli so delovati nadnacionalno in tudi nadkonfesionalno, torej ekumensko. Ta strategija je navzoča vse do danes in o tem nekaj besed.

Trenutno je v Svetovno luteransko zvezo vključenih 144 Cerkva članic iz 79 držav, oz. skupaj nekaj več kot 70 milijonov luteranov. Cerkve članice SLZ izpovedujejo vero v Troedinega Boga, soglašajo da so medsebojno povezane po Božji besedi in si delijo in medsebojno priznavajo skupnost

priznave in delitve zakramentov Svete večerje in Svetega krsta. Luteranska identiteta je biblično in zgodovinsko zakoreninjena na bibličnih resnicah in tistih postulatih, ki upoštevajo in priznavajo tako teritorialno, kakor tudi kontekstualno različnost njenih članic.

S tekom časa od svoje ustanovitve do danes se je SLZ iz prvotnega društva preoblikovala v zvezo oz. lepše rečeno v skupnost, iz katere izhaja vrsta pristnih odnosov in želja po še večjem povezovanju med samimi člani te skupnosti. Prav tako pa se omenjena skupnost razume tudi kot Božji dar in naloga, ki nam je zaupana od Boga.

Kaj zavezuje Cerkve članice:

- oznanjevanje Evangelija v besedi in dejanju;
- nenehno poglobljati in pospeševati dialog z ostalimi verstvi;
- nova spoznanja in znanja, ter resurse pravično deliti z drugimi;
- pospeševati dialog in spravo med Cerkvami ter se angažirati za odpravo trpljenja, nasilja in konfliktov, ki pestijo svet in ljudi;
- pomagati odpravljati siromaštvo in človeško trpljenje vsakršnih oblik;
- opozarjati na spoštovanje človekovih pravic, zahtevati pravičnost na socialnem in gospodarskem področju, kakor tudi med obema spoloma;
- ohranjati vse Božje stvarstvo in živeti ekološko vzdržljivo.

Pomembnejši cilji in naloge SLZ:

V približevanju k jubilejnemu reformacijskemu letu 2017 – torej 500. obletnici začetka reformacije – si je SLZ postavila tri glavne cilje, katerim sledijo tudi vse Cerkve članice:

- krepitev skupnosti, ki se bo krepila in bogatila po medsebojni podpori in bo misijonsko – razvojno naravnana;
- skupnost, ki se bo medsebojno krepila v diakoniji, torej medsebojni konkretni materialni pomoči;
- skupnost, katere prioriteta ob vsem naštetem ostaja nenehni teološki dialog, ki bo krepil in spodbujal dialog tudi v vsakdanjem življenju.

Kaj pomenijo ti trije glavni cilji in naloge nekoliko konkretnije?

1. SLZ bo svoje Cerkve članice tudi v prihodnje spodbujala in krepila pri njihovi celostni angažiranosti in delovanju pri nadaljnjem izobraže-

vanju njihovih kadrov, izmenjavi le-teh ter iskanju pravih in tudi pravičnih odgovorov in rešitev problemov in težav, ki tarejo ta svet in so z njimi soočeni. Pri izvajanju različnih programov in projektov je treba še posebej spodbujati mlade ljudi in večjo zastopanost žensk.

2. Krepitev diakonije

Diakonija igra nadvse pomembno vlogo v delovanju tako SLZ kakor tudi posameznih Cerkev članic. Skupaj z ostalimi ekumenskimi partnerji in širše je delovanje na tem področju namenjeno predvsem izboljšanju življenjskih razmer siromašnih in ranljivih skupin in posameznikov. Na tem področju je še kako pomembno, da se taka oblika organiziranosti pomoči še naprej krepi na socialnem, dušebrižniškem in razvojnem področju, še posebej v že obstoječih, a tudi v novih in naprej razvijajočih se programih. K že omenjenim izhodiščem je potrebno dodati pomembnost verske svobode, medreligijskih odnosov in stikov, problem klimatskih sprememb, zaščito narave, enakopravnost med spoloma, begunce, migrante iz prisile, politične in gospodarske, potlačene manjšine.

3. Nenehno nadaljnje in okrepljeno teološko izobraževanje

Pod vplivom bogate in zelo razvejane teološke zapuščine, izzvane z izzivi, stališči in različnostjo pogledov časa, v katerem živimo, ni mogoče drugače delovati, kot se zavzemati za poglobljeno spiritualnost tako na področju ekumenskih kot medreligijskih odnosov. Jubilejno leto 2017 naj bo močan izziv k potrditvi in zavezi ekumenske angažiranosti kakor tudi h krepitvi lastne identitete. Pri tem seveda ni mogoče zanemariti sintagme: »*Ecclesia semper reformanda*«, vendar ne le z vidika zgodovinske zapuščine, temveč tudi kot izziv za boljši svet v prihajajočih letih. Še posebej se bo potrebno bolj strokovno in poglobljeno zamisliti nad temami, ki bi SLZ lahko kakorkoli razdeljevale in delile. Da naštejemo samo neke: bioetična vprašanja, vprašanje seksizma, ordinacija žensk, različno tolmačenje oz. oznanjevanje Božje besede. Pri teh temah nas morajo voditi tako pravica do različnosti pogledov kakor tudi spoštovanje pogledov in stališč skupnosti kot celote, kateri pripadamo.

Za konec še kratek povzetek oz. seštevek že povedanega.

Kaj in kateri so pomembni cilji in izzivi v prihodnost usmerjene cerkvene skupnosti? Brez dvoma ohranitev luteranske identitete, čim

pristnejše sodelovanje med Cerkvami članicami in z ostalimi Cerkvami, svetovnimi religijami in civilno družbo, vizija skupnosti, ki živi in se napaja z božjo osvobajajočo milostjo ter je vedno naravnana in angažirana v smeri pravičnega, mirnega in spravljenega sveta. Med pomembnejše naloge SLZ sodi tudi spodbujanje svojih članic k oznanjevanju evangelija Jezusa Kristusa, čim širšemu misijonskemu delu in krepitvi strokovnega teološkega dialoga, ki mora upoštevati zmožnost delitve materialnih in duhovnih svetovnih resursov, sprave med različnimi Cerkvami in religijami ter tudi tako delovati za odpravo svetovnih konfliktov.

In čisto na koncu:

Vsi ljudje smo v ta svet rojeni enakopravni in enakovredni. To je Božji dar. Naše talente in naše sposobnosti moramo dati v službo Bogu in ljudem. Ne glede na naš družbeni status, spol, etnično pripadnost, starost, talentiranost ali druge značilnosti in razlike, si vsi ljudje zaslužijo enako spoštovanje. Vsi mi moramo biti in vse bolj postajati odgovorni lastniki in upravljalci svetovnih resursov in se do vsega od Boga podarjenega stvarstva odgovorno obnašati. Vse, kar počenjamo, moramo delati v popolni transparentnosti in odgovornosti do vseh, ki si z nami delijo ta svet. Razlike med nami so refleksija Božjega stvariteljskega dela, različnih kulturnih in zgodovinskih značilnosti tako posameznikov kakor tudi narodov. Integriteta in udeleženosť slehernega izmed nas v vseh pomembnih procesih in soustvarjanje boljšega sveta so neodtujljive pravice slehernega človeka, ki pa je dolžan ravnati še posebej v moralno-etičnih vprašanjih odgovorno in strokovno, v odgovornosti do Boga in sočloveka. In končno bi za zaključek rad podčrtal in poudaril, da nam članstvo naše sorazmerno maloštevilne Cerkve v SLZ, katere člani smo od leta 1952, prinaša možnost pogleda čez meje naše majhnosti in omogoča imeti delež, soudeležbo ter domovinsko pravico v veliki luteranski družini. Svoje osebne izkušnje kot člana Sveta oz. parlamenta SLZ, kamor sem bil izvoljen na Generalnem zborovanju te asociacije leta 2010 v Stuttgartu za obdobje sedmih let, lahko z zadovoljstvom povežem z besedami: prihodnost SLZ se je začela in se nenehno in živo nahaja pod Božjim blagoslovom.

(Predavanje na Študijskih večerih SPD Primož Trubar 18. 11. 2015 v Ljubljani)